

[Statsministeren.]

Betragtning er, lige saa rigtigt er det at fremhæve, at det ikke kan være vor Opgave at opfordre til Sorgløshed og søge oparbejdet den falske Opfattelse, at et nyt Sammenstød mellem Stormagterne er noget helt utænkeligt. Nøgternhed parret med Agtpaagivenhed maa fortsat være vort Løsen.

Jeg er ligeledes helt enig med det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, naar han sagde, at vi i Omtalen af de Spørgsmaal, der knytter sig hertil, ikke skal drive det danske Folk ind i en uvirkelig Tankeverden. Jeg er helt enig i denne Betragtning, men det er uvirkelig Tale, hvis nogen vil sige til det danske Folk, at Deltagelsen i et eventuelt kommende skandinavisk Samarbejde vil staa Danmark aaben, uden at vi bringer Ofre for at faa vore Værn i Orden. Det svenske Folk bringer og har bragt store Ofre for at holde Landets Forsvar i Orden, og det er sket i Enighed. I Norge er man ligeledes i Enighed gaaet i Gang med at skabe et Værn, der kan bidrage til Landets Frihed, Uafhængighed og Fred. Hvis Danmark fremtidig vil være med i et skandinavisk Samarbejde, er det bydende nødvendigt, at ogsaa vi betræder denne Vej. Efter de Erfaringer, vi nu har bag os, er det virkelighedsfjernt at tro, at noget Land, endsige et nordisk Land, skulde paatage sig at være en Slags mellemfolkelig eller nordisk Politibetjent for Danmark. En dansk Statsledelse, der ikke erkendte dette og drog Konsekvensen, tror jeg vilde bidrage til Danmarks nordiske Isolering. Vil man føre ansvarsbetonet Politik, bør man sige dette aabent til det danske Folk.

For denne Regering, der bestaar af Folk, der er Antimilitarister i dette Ords virkelige Betydning, for det socialdemokratiske Parti, der er antimilitaristisk til Marv og Ben, for os, der har internationale Samarbejdstaditioner som vel intet andet dansk demokratisk Parti, for os, der hader Vold og betragter Krig som en af de frygteligste Ulykker, Menneskeheden kender, er det i og for sig bittert at skulle drage denne Konsekvens, men vi maa gøre det, fordi vi en Gang har erfaret, at hvis en Krig udbryder, er det ikke vore inderlige Fredsønsker, men helt andre Ting, der kan betinge, om Krigen skal naa til vore Strandé. Derfor maa vi, samtidig med at vi af al Eyne og Kraft støtter Bestræbelserne for at sikre Freden og skabe et varigt internationalt Retsapparat, bringe vore Værn i Orden. Regeringen har det Haab, at alle ansvarlige danske Kredse vil bidrage til, at dette, som det er

sket i vore Broderlande, kan ske i Enighed mellem alle danske demokratiske Partier.

Jeg skal herefter vende mig til vore økonomiske Problemer. Alle de ærede Ordførere søgte paa den ene Maade eller paa den anden Maade at kommentere Regeringens økonomiske Politik. Den ærede Ordfører Hr. Erik Eriksen havde mange kritiske Bemærkninger, fordi vi kun havde administreret og ikke lovgivet paa dette Omraade. Paa den ene Side, sagde han, havde vi ført samme Politik som Venstregeringen, og paa den anden Side var det ikke vor Skyld, at der nu trods alt var ved at ske et Vendepunkt i dansk Økonomi. Den ærede Ordfører Hr. Aksel Larsen var enig med den ærede Ordfører for Venstre i, at der ikke var sket nogen Ændring i den økonomiske Politik, men mente modsat denne, at vi i højere Grad havde formindsket Befolkningens Forbrug. Endelig maatte den ærede Ordfører Hr. Aksel Møller, omend med nogen Beklagelse i Stemmen, indrømme, at Afviklingen af Krigstidens Restriktioner var skredet hurtigere frem under den socialdemokratiske Regering end under Venstregeringen.

Idet jeg takker for alle disse indbyrdes modstridende Komplimenter og kritiske Bemærkninger, rejser jeg det Spørgsmaal og skal gøre nogle Bemærkninger derom: Hvad er nu Sandheden om den økonomiske Udvikling herhjemme det sidste halve Aar?

Jeg maa først kaste et Blik tilbage paa den økonomiske Situation her i Landet, da Socialdemokratiet dannede Regering. I 1946 havde vi haft et Underskud paa den løbende Betalingsbalance paa 940 Mill. Kr., og for 1947 er Underskuddet nu opgjort til 437 Mill. Kr. Vigtigere end disse Tal er dog, at vi samtidig havde brugt største Delen af vore udenlandske realisable Aktiver og stort set udnyttet vore Kreditmuligheder. Som jeg tidligere har sagt: den Situation, der forelaa, da Regeringen overtog Styret, den Udvikling, vi var inde i, kunde ikke fortsættes.

For 1948 var det nødvendigt i højere Grad at søge skabt Balance i Forhold til Udlandet, og dette har præget Balanceplanen for 1948. Samtidig med at Landbrugsproduktionen faldt stærkt paa Grund af den daarlige Høst, har vi skullet oprettholde den nødvendige Import for at holde Produktionen i Gang. Det var en bunden Opgave, Regeringen her stod over for, og den ærede Ordfører Hr. Erik Eriksen har helt Ret i, at Balanceplanens Tal viser, at Danmarks Valutasituation stadig maa be-